

Na deviznom tržištu kuna jača u odnosu na ostale valute, posebno euro. To je doprinos HNB-a u borbi protiv inflacije. Upravo smanjenje kunske likvidnosti poslovnih banaka prisiljava ih da povećaju preferenciju likvidnosti pa, prema tome, likvidnost dobija na cijeni (kamate rastu) što poslovne banke rješavaju prodajom deviza na deviznom tržištu. Veća ponuda od potražnje deviza mjenja tečaj kune u pravcu njezine aprecijacije.

Aprecijacija tečaja kune pogoduje uvozu roba i destimulira izvoznike u njihovoj namjeri da se povećaju izvoz za koji se svi toliko zalažemo. Ima li se u vidu da je pokrivenost uvoza izvozom manja od polovine jasno je da će aprecijacija kune dodatno smanjiti pokrivenost uvoza izvozom. To se uostalom događa od listopada 1993. godine. I tu priči nije kraj. Povećanje uvoza povećava ponudu roba na domaćem tržištu pa postojeća potražnja biva zadovoljena. I ne samo to, povećani uvoz roba sada biva jeftinijim i time se stvara prostor da se robe tradable sektora smanje što amortizira povećanje cijena nontradable sektora kako sam to pokazao u mojoj zdanjoj knjizi: Iluzija i stvarnost hrvatskog gospodarstva.

Temeljem te i takve tečajne politike (ne treba zaboraviti kako HNB smatra da nije realno očekivati infalciju manju od 6%) povećat će se i porezni prihodi što će otvoriti nove mogućnosti u pokrivanju najavljenih apetita pojedinih koalicijskih partnera koji čine novu Vladu predsjednika Sanadera. Porezni prihodi temeljem većeg uvoza od izvoza i do sada su bili obilati. Ova i ovakva tečajna politika još će ih povećati što će se odraziti u povećanju deficita trgovačke bilance i , vjerojatno ukoliko ne bude dramatične prodaje obiteljskog srebra, platne bilance.

Opet iznuđena kratkoročna mjera čiju će cijenu plaćati domaći poduzetnici, s jedne strane, i, s druge strane, radnici čija će radna mjesta postati još nesigurnija nego što su to bila jučer.